

Viitor pentru America și 18 iulie 2020 – Numărul șase

Steagul

Jeff Pippenger

2023-09-23

I po trzech dniach i po pół dnia wstąpił w nich Duch życia od Boga, i stanęli na swoich nogach; a wielki strach padł na tych, którzy ich widzieli. I usłyszeli donośny głos z nieba, mówiący do nich: Wstąpcie tutaj. I wstąpili do nieba w obłoku; a ich nieprzyjaciele patrzyli na nich. Objawienie 11:11, 12.

După ce sunt călcați în picioare pe stradă, Ilie și Moise primesc Mângâietorul și apoi se ridică în picioare. Oasele din valea lui Ezechiel aud mai întâi un vuiet și apoi trec printr-o zguduire, dar erau încă fără suflare.

Astfel am prorocit, așa cum mi se poruncise; și, pe când prorocam, s-a auzit un vuiet și, iată, s-a făcut o mișcare, și oasele s-au apropiat, fiecare os la osul său. Și, când m-am uitat, iată că au venit peste ele vinele și carnea, și pielea le-a acoperit pe deasupra; dar nu era suflare în ele. Ezechiel 37:7, 8.

Când trupurile au fost reconstituite, ele aud mesajul celor patru vânturi.

Atunci mi-a zis: „Prorocește către vânt, proorocește, fiul omului, și spune vântului: Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Vino din cele patru vânturi, suflare, și suflă peste acești morți, ca să învieze.” Și am prorocit, cum îmi poruncise El, și suflarea a intrat în ei, și au înviat și au stat în picioare, o oaste nespūs de mare. Ezechiel 37:9, 10.

Toți profetii identifică sfârșitul lumii, astfel că pasajul din Ezechiel generează o dilemă pentru aceia care doresc să evite mesajul celor doi profeti din Apocalipsa unsprezece. Desigur, pentru aceia care doresc să respingă mesajul, cea mai ușoară minciună pe care și-o pot spune este că Apocalipsa unsprezece este doar o istorie care reprezintă Revoluția Franceză și că nu are nicio aplicare la sfârșitul lumii. Dar, dacă accepți premisa că până și Apocalipsa unsprezece identifică sfârșitul lumii, atunci trebuie să împaci faptul că oastea cea puternică de la sfârșitul lumii, care prezintă solia celui de-al treilea înger într-o mare strigare, este identificată ca fiind moartă și înviată înainte de a se ridica drept oastea lui Dumnezeu.

Apoi mi-a zis: „Fiul omului, oasele acestea sunt toată casa lui Israel; iată, ei zic: «Oasele noastre sunt uscate, nădejdea noastră s-a pierdut: suntem nimiciți cu desăvârșire.» De aceea, proorocește și spune-le: «Așa vorbește Domnul Dumnezeu: Iată, poporul Meu, vă voi deschide mormintele, vă voi scoate din mormintele voastre și vă voi aduce în țara lui Israel. Și veți ști că Eu sunt Domnul, când vă voi deschide mormintele, poporul Meu, și vă voi scoate din mormintele voastre. Voi pune Duhul Meu în voi și veți trăi; vă voi așeza iarăși în țara voastră; și veți ști că Eu, Domnul, am vorbit și am împlinit», zice Domnul.” Ezechiel 37:11–14.

Hristos S-a înălțat la cer cu un nor și El Se întoarce cu nori, iar norii îi reprezintă pe îngeri. Moise și Ilie se înalță la cer într-un nor care reprezintă solia celui de-al treilea înger, care zboară prin mijlocul cerului în timpul legii duminicale din Statele Unite. Moise și Ilie se înalță la cer la timpul legii duminicale, în legătură cu o solie despre islam.

Isaia identifică multe dintre adevărurile legate de această istorie chiar în același pasaj la care Isus a făcut referire pentru a-Și identifica lucrarea. El i-a folosit pe prorocii Ilie și Elisei ca exemple ale unui mesaj profetic care nu a fost primit de propriii lor compatrioți, iar aceasta i-a mâniat îndată pe cei din biserica din Nazaret și ei au căutat să-L omoare.

Duhul Domnului Dumnezeu este peste mine, căci Domnul m-a uns să vestesc celor blânzi vești bune; El m-a trimis să leg rănilor celor cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozirea și celor legați deschiderea temniței; să vestesc anul de îndurare al Domnului și ziua răzbunării Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei ce plâng; să rânduiesc pentru cei ce plâng în Sion, să le dau o podoabă în loc de cenușă, undelemnul bucuriei în locul plânsului, haina laudei în locul unui duh măhnit; ca să fie numiți terebinți ai neprihănirii, sădire a Domnului, ca El să fie proslăvit. Ei vor zidi iarăși vechile dărâmături, vor ridica iarăși pustiirile de odinioară și vor drege cetățile pustiite, pustiirile multor generații. Străinii vor sta și vă vor paște turmele, iar fiii străinului vor fi plugarii și vierii voștri. Dar voi veți fi numiți Preoți ai Domnului; oamenii vă vor zice Slujitori ai Dumnezeului nostru; veți mânca bogățiile neamurilor și vă veți fâli cu slava lor. În locul rușinii voastre veți avea îndoite; în locul ocării se vor bucura de partea lor; de aceea vor stăpâni îndoite în țara lor; o bucurie veșnică va fi a lor. Căci Eu, Domnul, iubesc judecata, urăsc jaful unit cu arderea-de-tot; le voi călăuzi lucrarea în adevăr și voi încheia cu ei un legământ veșnic. Sămânța lor va fi cunoscută printre neamuri și odraslele lor printre popoare; toți cei ce-i vor vedea îi vor recunoaște, că sunt o sămânță binecuvântată de Domnul. Mă voi bucura foarte mult în Domnul, sufletul meu se va veseli în Dumnezeul meu; căci m-a îmbrăcat cu hainele mântuirii, m-a acoperit cu mantaua neprihănirii, ca pe un mire care se împodobește cu podoabe și ca pe o mireasă care se gătește cu bijuteriile ei. Căci, după cum pământul își dă lăstarul și cum grădina face să răsară cele semănate în ea, tot așa Domnul Dumnezeu va face să răsară neprihănirea și lauda înaintea tuturor neamurilor.

Din pricina Sionului nu voi tăcea și, din pricina Ierusalimului, nu voi avea odihnă, până când dreptatea lui nu va ieși ca strălucirea, și mântuirea lui ca o candelă care arde. Atunci neamurile vor vedea dreptatea ta, și toți împărații slava ta; și ți se va pune un nume nou, pe care gura Domnului îl va numi. Vei fi, de asemenea, o cunună de slavă în mâna Domnului și o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău. Nu te vor mai numi Părăsită și țara ta nu va mai fi numită Pustie; ci vei fi numită Hefțiba, iar țara ta, Beula; căci Domnul Își găsește plăcerea în tine și țara ta va fi măritată. Cum se însoară un tânăr cu o fecioară, așa fiii tăi se vor însura cu tine; și cum se bucură mirele de mireasă, așa Se va bucura Dumnezeul tău de tine. Pe zidurile tale, Ierusalime, am pus străjeri, care nu vor tăcea niciodată, nici zi, nici noapte. Voi, care aduceți aminte Domnului, nu păstrați tăcerea! Și nu-I dați odihnă, până nu va întemeia și până nu va face din Ierusalim o laudă pe pământ. Domnul a jurat pe dreapta Lui și pe brațul puterii Lui: „Nu voi mai da grâul tău ca hrană vrăjmașilor tăi și fiii străinului nu vor mai bea vinul tău, pentru care ai muncit. Ci cei ce au adunat grâul îl vor mânca și vor lăuda pe Domnul, iar cei ce au strâns vinul îl vor bea în curțile sfinteniei Mele.” Treceți, treceți pe porți; pregătiți calea

poporului; neteziți, neteziți drumul; scoateți pietrele; ridicați un steag pentru popor. Iată, Domnul a vestit până la marginile pământului: „Spuneți fiicei Sionului: «Iată, mântuirea ta vine; iată, răsplata Lui este cu El și lucrarea Lui merge înaintea Lui.»” Și ei îi vor numi: Poporul sfânt, Răscumpărării Domnului; iar pe tine te vor numi: Cea căutată, cetatea nepărăsită. Isaia 61:1–62:12.

Domnul încheie „un legământ veșnic” cu cei o sută patruzeci și patru de mii care mai înainte au fost „părășiți”, dar apoi devin „o cetate” care „nu este părăsită”. Ei au fost „pustiți” și morți în uliță. Isaia îi identifică drept „Preoții Domnului”, „slujitorii” Domnului, „un popor sfânt” și „străjerii” de pe zidurile Sionului.

În contrast cu aceia care s-au bucurat de trupurile lor moarte, Dumnezeu Se bucură apoi de ei „cum se bucură mirele de mireasă”. Mireasa a fost atunci pregătită. Întocmai ca în făgăduința făcută Filadelfiei, Domnul le dă un „nume nou” și le identifică numele ca fiind „Heftiba” și „Beula”. Heftiba înseamnă desfătarea Mea este în ea, iar Beula înseamnă a se căsători. Domnul Se căsătorește cu aceia care sunt reprezentați de Ilie și Moise.

Lucrul care le este încredințat este să pregătească calea pentru a Doua Venire a lui Hristos, vestind „vestea bună” a lui Hristos și a neprihăririi Sale „până la marginile lumii”. Ei au fost unși de Mângâietorul prin revărsarea Duhului și atunci vor fi înălțați „ca un steag”, când „un glas puternic din cer” le spune: „Suiți-vă aici”. Atunci ei vor fi „o cunună de slavă” și „o diademă împărătească” în mâna Domnului. Zaharia identifică aceeași cunună ca fiind un stindard, plasând totodată evenimentul în timpul ploii târzii.

Și Domnul Dumnezeu lor îi va mântui în ziua aceea ca turma poporului Său; căci ei vor fi ca pietrele unei cununi, înălțate ca un steag peste țara Lui. Căci cât de mare este bunătatea Lui și cât de mare este frumusețea Lui! grâul îi va înveseli pe tineri, și mustul pe fecioare. Cereți de la Domnul ploaie la vremea ploii târzii; astfel Domnul va face nori luminoși și le va da averse de ploaie, fiecăruia iarbă pe câmp. Zaharia 9:16–10:1.

Ei vor fi „turma poporului Său”, însă Domnul are o a doua turmă care se află atunci încă în Babilon și pe care o va chema de asemenea. Lucrarea lor va fi să rezidească dărâmăturile „vechi” și „pustiirile” multor generații. Ei vor fi aceia care se întorc și restabilesc cărările vechi care au fost lepădate și acoperite în cadrul Adventismului și în afara Adventismului. Ei se vor întoarce la adevărurile fundamentale millerite și le vor prezenta în curăția lor Adventismului laodicean și vor prezenta, de asemenea, un mesaj celor din afara Adventismului cu privire la adevărurile „vechi” legate de Legea lui Dumnezeu, în mod deosebit de Sabat. Făcând astfel, ei vor folosi istoriile multor generații pentru a ilustra noua istorie. Lucrarea lor va avea loc în timpul ploii târzii, când judecățile lui Dumnezeu sunt în țară. Când Domnul, cu mâna Sa dreaptă, îi va ridica drept un steag, întreaga lume care mai înainte se bucurase de trupurile lor moarte zăcând în uliță va vedea steagul și va auzi trâmbița de avertizare a străjerilor.

Toți locuitorii lumii și voi, cei ce locuiți pe pământ, priviți când ridică un steag pe munți; și când sună din trâmbiță, ascultați. Isaia 18:3.

În capitolul unsprezece din Apocalipsa, când cei care se bucuraseră de trupurile lor moarte îi văd ridicându-se în picioare, „o mare frică a căzut peste cei ce i-au văzut”.

Atunci asirianul va cădea de sabie, nu de sabia unui om puternic; și sabia, nu a unui om de rând, îl va nimici; dar el va fugi dinaintea sabiei, iar tinerii lui vor fi zdrobiți. Și va trece, de frică, la întăritura lui, iar căpeteniile lui se vor înspăimânda de steag, zice Domnul, al cărui foc este în Sion și al cărui cuptor este în Ierusalim. Isaia 31:8, 9.

Toate mărturiile profetului se adună în cartea Apocalipsei. Asirianul îl reprezintă pe împăratul de la miazănoapte din Daniel 11:40–45, care își ajunge sfârșitul fără ca cineva să-i vină în ajutor. Când cei o sută patruzeci și patru de mii, care sunt străjerii lui Dumnezeu, sună din trâmbiță, întreaga lume va auzi și se va înfricoșa. Cei reprezentați de cei doi profeți vor fi „unși” de Mângâietorul „să vestească vești bune”, care sunt „veștile de la răsărit și de la miazănoapte” ce-l „tulbură” pe împăratul de la miazănoapte din Daniel 11:44, iar aceasta marchează începutul persecuției din criza legii duminicale. În vremea aceea, neamurile vor răspunde chemării de a ieși din Babilon și vor veni să se alăture preoților Domnului, care sunt de asemenea reprezentați ca „o rădăcină a lui Isai”, identificând astfel metodologia biblică pe care o vor folosi pentru a prezenta neamurilor solia de avertizare.

Na în acea zi se va arăta o rădăcină a lui Iese, care va sta ca un steag pentru popoare; neamurile o vor căuta, iar locul lui de odihnă va fi plin de slavă. Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Își va întinde iarăși mâna, a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, care va mai rămâne, din Asiria, din Egipt, din Patros, din Cuș, din Elam, din Șinear, din Hamat și din ostroavele mării. El va înălța un steag pentru neamuri, va strânge pe surghiuniții lui Israel și va aduna pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului. Isaia 11:10–12.

Domnul Și-a adunat poporul la 11 septembrie 2001 cu solia care a identificat atacul Islamului ca fiind sosirea celui de-al treilea vai. Domnul Își adună din nou poporul, a doua oară, după ce ei au fost morți în uliță. Când face aceasta, cei adunați sunt identificați drept „surghiuniții lui Israel”, „risipiții lui Iuda”. Ei au fost alungați în ulițe la 18 iulie 2020, dar sunt adunați a doua oară pentru a fi steagul care adună cealaltă turmă a lui Dumnezeu, care este încă în Babilon. Adunarea celor care sunt încă în Babilon începe la legea duminicală din Statele Unite, care este a doua dintre cele două glasuri din Apocalipsa optsprezece.

Prima adunare a avut loc la 11 septembrie 2001, când islamul a lovit Statele Unite. Ca steagul care urmează să fie strâns a doua oară, ei sunt reprezentați ca rădăcina lui Isai, care este un simbol ce reprezintă lucrarea lui Alfa și Omega, ilustrând sfârșitul unui lucru împreună cu începutul unui lucru. Prima adunare a fost marcată de o lovitură islamică asupra Statelor Unite și ilustrează și identifică o lovitură islamică asupra Statelor Unite ca fiind a doua adunare. Când rădăcina lui Isai va sta ca steag pentru neamuri, „odihna” lui va fi glorioasă, căci steagul îi va conduce pe aceia care sunt încă în Babilon înapoi la vechea cale biblică a Sabatului zilei a șaptea, marcând astfel ridicarea steagului pentru neamuri în timpul crizei legii duminicale.

„Steagul” trece mai întâi printr-un proces de curățire, care a fost ilustrat în capitolul trei din Maleahi, în cele două curățiri ale templului de către Hristos și, desigur, în parabola celor zece

fecioare de la sfârșitul mișcării millerite. Procesul de curățire de la început se repetă până la ultima literă la sfârșit și este reprezentat de Isaia în legătură cu o singură masă, care a fost menționată într-o carte. Răzvrătirea adventismului este masa contrafăcută produsă în 1863 pentru a respinge și a înlocui cele două mese menționate în cartea profetului Habacuc, capitolul doi.

Acum du-te, scrie aceasta înaintea lor pe o tablă și însemnează-o într-o carte, ca să rămână pentru vremea viitoare, pentru totdeauna și în vecii vecilor: căci acesta este un popor răzvrătit, niște copii mincinoși, copii care nu vor să asculte legea Domnului; care zic văzătorilor: „Nu vedeți”; și prorocilor: „Nu ne prorociți lucruri drepte, spuneți-ne lucruri plăcute, prorociți amăgiri; abateți-vă din cale, întoarceți-vă din cărare, faceți să înceteze dinaintea noastră pe Sfântul lui Israel.” De aceea, așa zice Sfântul lui Israel: „Pentru că disprețuiți cuvântul acesta și vă încredeți în asuprire și în strâmbătate și vă sprijiniți pe ele, de aceea nelegiuirea aceasta vă va fi ca o spărtură gata să cadă, care se umflă într-un zid înalt, a cărei prăbușire vine deodată, într-o clipă. El o va zdrobi cum se sfărâmă vasul olarului, care este făcut bucăți; nu va cruța, așa încât nu se va găsi, între cioburile lui, niciun ciob cu care să iei foc din vatră sau să scoți apă din groapă.” Căci așa zice Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel: „În întoarcere și odihnă veți fi mântuiți; în liniște și în încredere va fi tăria voastră.” Dar n-ați voit. Ci ați zis: „Nu! Ci vom fugi pe cai”; de aceea veți fugi. Și: „Vom călări pe cei iuți”; de aceea cei ce vă urmăresc vor fi iuți. O mie vor fugi la muștrarea unuia singur; la muștrarea a cinci veți fugi, până veți rămâne ca un stâlp pe vârful unui munte și ca un steag pe un deal. Și de aceea Domnul va aștepta ca să Se îndure de voi și de aceea Se va înălța ca să aibă milă de voi; căci Domnul este un Dumnezeu al judecării: fericiți sunt toți cei ce-L așteaptă. Căci poporul va locui în Sion, la Ierusalim; tu nu vei mai plânge. El Se va îndura mult de tine la glasul strigătului tău; când îl va auzi, îți va răspunde. Isaia 30:8–19.

În anul 1863, adventismul a început procesul de respingere a soliei profetice a lui William Miller, așa cum este reprezentată pe cele două table sacre ale lui Habacuc. Isus ilustrează sfârșitul prin început. În acest pasaj, răzvrățiții de la începutul adventismului îi reprezintă, de asemenea, pe răzvrățiții de la sfârșitul adventismului. În ambele cazuri, răzvrătirea reprezintă o respingere a soliei profetice și a metodologiei fiecărei istorii, atunci când ei le spun „văzătorilor”: „Nu vedeți”; și profetilor: „Nu ne prorociți lucruri drepte, spuneți-ne lucruri plăcute, prorociți înșelăciuni.”

Și hotărâsc, de asemenea, să părăsească calea atunci când proclamă: „Dați-vă din drum, abateți-vă din cărare, faceți să înceteze dinaintea noastră Sfântul lui Israel.” Calea celor neprihăniți este „cărările cele vechi” din Ieremia, capitolul șase, versetele șaisprezece și șaptesprezece. Răzvrățiții hotărâsc să nu umble în adevărurile fundamentale și nici să nu ia aminte la sunetul trâmbiței care este suflată de străjerii care au fost înălțați, reprezentând mișcarea millerită și mișcarea Future for America.

Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri și priviți, și întrebați de cărările cele vechi, care este calea cea bună, și umblați pe ea, și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre.” Dar ei au zis: „Nu vom umbla pe ea.” „Am pus și străjeri peste voi, zicând: «Luați aminte la sunetul trâmbiței!»” Dar ei au zis: „Nu vom lua aminte.” De aceea ascultați, neamuri, și cunoaște, o adunare, ce este în mijlocul lor. Ascultă, pământule: iată, voi aduce nenorocire peste poporul acesta, rodul gândurilor lor, pentru că n-au ascultat de cuvintele Mele, nici de legea Mea, ci au lepădat-o.”

Ieremia 6:16–19.

Refuzul răzvrătiților de a umbla pe cărările cele vechi este, de asemenea, reprezentat ca dorința lor de „a face pe Sfântul lui Israel să înceteze dinaintea lor” și reprezintă respingerea mesajului Strigătului de la Miezul Noptii, care este întemeiat pe faptul că Alfa și Omega ilustrează sfârșitul adventismului prin începutul său.

„La începutul cărării, în urma lor, era așezată o lumină strălucitoare, despre care un înger mi-a spus că era «strigătul de la miezul nopții». Această lumină strălucea de-a lungul întregii cărări și le lumina pașii, pentru ca să nu se poticnească.

„Dacă își păstrau privirile ațintite asupra lui Isus, care era chiar înaintea lor, conducându-i spre cetate, erau în siguranță. Dar curând unii au obosit și au spus că cetatea era încă foarte departe și că se așteptaseră să fi intrat în ea mai înainte. Atunci Isus îi încuraja ridicându-Și brațul Său drept, slăvit, iar din brațul Său ieșea o lumină care se legăna deasupra cetei advente, și ei strigau: «Aleluia!» Alții au tăgăduit în chip nesăbuit lumina dinapoia lor și au spus că nu Dumnezeu îi condusese atât de departe. Lumina dinapoia lor s-a stins, lăsându-le picioarele în întuneric deplin, iar ei s-au poticnit, au pierdut din vedere ținta și pe Isus și au căzut de pe cale în lumea întunecată și rea de dedesubt.” Christian Experience and Teachings of Ellen G. White, 57.

Processul de curățire reprezentat prin Strigătul de la Miezul Noptii produce două clase de închinători, iar capitolul treizeci din Isaia reprezintă lipsa untdelemnului a fecioarelor neînțelepte ca o incapacitate de a aduna apă sau foc, care sunt amândouă simboluri ale Mângâietorului, atunci când Isaia scrie: „a cărei sfărâmare vine deodată, într-o clipă. O va zdrobi cum se zdrobește vasul olarului, făcut bucăți, fără să-l cruțe; așa încât nu se va găsi între cioburile lui niciun ciob ca să ia foc din vatră sau să scoată apă din groapă.” Judecata lor vine „deodată” așa cum este reprezentată prin strigătul de la miezul nopții, când atunci descoperă că este prea târziu pentru a mai obține untdelemnul. Focul și apa din mărturia lui Isaia sunt pur și simplu o altă reprezentare a untdelemnului din parabola celor zece fecioare. Untdelemnul, apa și focul reprezintă caracterul, reprezintă solia și, de asemenea, prezența Mângâietorului. Niciunul dintre aceste simboluri nu poate fi obținut când judecata celor zece fecioare „vine deodată, într-o clipă.” Atunci este prea târziu.

Singura siguranță este în „întoarcere”, aceasta fiind făgăduința făcută lui Ieremia atunci când el i-a reprezentat pe aceia care au fost dezamăgiți la prima dezamăgire. Dacă poporul lui Dumnezeu s-ar întoarce la El, El S-ar întoarce la ei, dar răzvrătiții refuză, iar lumina care lumina calea s-a stins. Lumina de la început a fost Strigătul de la Miezul Noptii, iar calea înainte era luminată de brațul drept slăvit al lui Hristos până în veșnicie. Hristos Se afla înaintea acelor de pe cale, iar lumina din urmă trebuie să fie aceeași lumină, căci Hristos înfățișează sfârșitul căii prin începutul căii. Strigătul de la Miezul Noptii a fost și este adevărul prezent.

„Секавам дека често ми се укажува на параболата за десетте девици, од кои пет беа мудри, а пет неразумни. Оваа параболa се исполнила и ќе се исполни до најситниот детал, зашто има особена примена за ова време и, како и пораката на третиот ангел, се

исполнила и ќе продолжи да биде сегашна вистина до крајот на времето.“ Review and Herald, August 19, 1890.

O dorință de a-L face pe Cel Sfânt să înceteze dinaintea lor este o respingere nu numai a lui Hristos, ci a lui Hristos ca Alfa și Omega. Ea este respingerea soliei Strigătului de la Miezul Noptii. Solia Strigătului de la Miezul Noptii, la începutul adventismului, a fost o corectare a predicției eșuate.

Răzvrățiții au respins „vechile cărări” și au creat o „masă” contrafăcută, separată de cei neprihăniți, așa cum este reprezentat în împlinirea Strigătului de la Miezul Noptii din cadrul mișcării millerite. Atunci „o mie” au fugit „la muștrarea unuia”, iar mișcarea a scăzut deodată de la cincizeci de mii la cincizeci. Ei au fugit din pricina „muștrării” venite de la cele „cinci” fecioare înțelepte, care le-au spus că nu au untdelemn de împărțit și că trebuie să meargă să-și cumpere propriul untdelemn. Separarea fecioarelor nechipzuite de cele înțelepte le-a lăsat pe fecioarele înțelepte „ca un steag pe vârful unui munte și ca un semn pe un deal.” Răzvrătirea fecioarelor nechipzuite din 22 octombrie 1844 a ilustrat răzvrătirea din 1863, căci 22 octombrie 1844 a fost începutul celor nouăsprezece ani care reprezintă sfârșitul celor „șapte vremi” din Leviticul douăzeci și șase. Avem mai multe de spus cu privire la acest subiect, dar răzvrătirea din 1844 a preînchipuit răzvrătirea din 1863 și marchează punctul în care a fost creată masa contrafăcută.

Frica pe care o trăiesc fecioarele nechipzuite este frica reprezentată atunci când fecioarele înțelepte sunt readuse la viață și stau în picioare. Atunci este prea târziu pentru a se întoarce din dezamăgirea din 18 iulie 2020, iar următorul lucru care are loc este înălțarea la cer, care se petrece la legea duminicală. Atunci are loc un mare cutremur.

Și în ceasul acela s-a făcut un mare cutremur de pământ, și a căzut a zecea parte a cetății, și în cutremur au fost uciși dintre oameni șapte mii; iar cei rămași s-au înfricoșat și au dat slavă Dumnezeului cerului. A doua nenorocire a trecut; și, iată, a treia nenorocire vine curând.
Apocalipsa 11:13, 14.

Apocalipsa unsprezece arată că, în timpul Revoluției Franceze, a căzut a zecea parte a cetății, iar în acea istorie națiunea Franței, o națiune alcătuită din două coarne profetice reprezentate ca Sodoma și Egiptul, a fost răsturnată. Cele două coarne ale Franței prefigurează cele două coarne ale Statelor Unite.

Франція була, у пророчому розумінні, одним із десяти царств, що представляють язичницький Рим у сьомому розділі книги Даниїла, і тому впала десята частина царства (міста). Насправді, з-поміж тих десяти рогів сьомого розділу книги Даниїла, які зрештою посадили папство на престол землі в 538 році, Франція була головним царством, що утвердило папство. Як одна з десяти сил сьомого розділу книги Даниїла, Франція уособлює роль дворогого земного звіра з тринадцятого розділу Об'явлення. Сполучені Штати наприкінці здійснюють для папства ту саму справу, яку Франція здійснила на початку. Сполучені Штати є провідною силою серед десяти царів, що представляють Організацію Об'єднаних Націй, і вони падають під час землетрусу недільного закону. Ці вірші ми розглянемо докладніше в наступній статті.

Unul dintre aspectele principale ale acestui articol este că el constituie un mesaj care îl ridică în picioare pe poporul lui Dumnezeu, căci Mângâietorul care îl ridică în picioare reprezintă untelemnul, care simbolizează nu numai Duhul Sfânt, ci și comunicările pe care Dumnezeu le trimite poporului Său. Mesajul din Apocalipsa unsprezece, care îi ridică în picioare pe Moise și Ilie, este de asemenea reprezentat prin fâgăduința dată lui Ieremia.

De aceea, așa zice Domnul: Dacă te vei întoarce, te voi aduce iarăși și vei sta înaintea Mea; și dacă vei scoate ce este de preț din ceea ce este vrednic de dispreț, vei fi ca gura Mea. Ei să se întoarcă la tine, dar tu să nu te întorci la ei. Și te voi face pentru poporul acesta un zid de aramă întărit; ei se vor lupta împotriva ta, dar nu te vor birui, căci Eu sunt cu tine ca să te mântuiesc și să te izbăvesc, zice Domnul. Te voi izbăvi din mâna celor răi și te voi răscumpăra din mâna celor cumpliti. Ieremia 15:19-21.

ইশাইয়াও একই আবদেন করছিলেন যখন তিনি বলছিলেন, “কারণ প্রভু সদাপ্রভু ইস্রায়েলের পবিত্রজন, এই কথা বলেন; প্রত্যাৱরতন ও বশি্রামে তোমরা পরত্ৰিরাণ পাবে।” ইশাইয়া আরও যোগ করছিলেন যে এই “প্রত্যাৱরতন” দৃষ্টান্তেরে বলিম্বকালরে সঙুগে সম্পর্কতি ছিলি; কারণ তিনি লিখিছিলেন, “আর সেইজন্য সদাপ্রভু অপকেষা করবনে, যনে তিনি তোমাদেরে প্রতিনিগ্ৰহ করতে পারনে, এবং সেইজন্য তিনি উচচে অধিষ্টিতি হবনে, যনে তিনি তোমাদেরে প্রতদিয়া করতে পারনে; কারণ সদাপ্রভু বিচারকর্তা ঈশ্বর: ধন্য তারা সকলই, যারা তাঁর জন্য অপকেষা করবে।”

Privilegiul de a fi „gura” lui Dumnezeu, așa cum s-a identificat Ieremia, este privilegiul de a vorbi pentru Dumnezeu în vremea când Statele Unite „vorbește ca un balaur”. Cuvintele care vor fi atunci rostite de poporul lui Dumnezeu sunt avertizarea împotriva semnului fiarei papale. A lua parte la acea mișcare glorioasă cere să ne întoarcem.

Dacă te vei întoarce, Israele, zice Domnul, întoarce-te la Mine; și dacă vei îndepărta urâciunile tale dinaintea ochilor Mei, atunci nu vei mai pribegi. Și vei jura: „Viu este Domnul”, în adevăr, în judecată și în dreptate; și neamurile se vor binecuvânta în El și în El se vor slăvi. Căci așa zice Domnul către bărbații lui Iuda și ai Ierusalimului: Deșteleniți-vă ogorul nelucrat și nu semănați între spini. Tăiați-vă împrejur pentru Domnul și îndepărtați prepuțul inimii voastre, bărbați ai lui Iuda și locuitori ai Ierusalimului, ca nu cumva mânia Mea să izbucnească precum focul și să ardă fără să fie cine s-o stingă, din pricina răutății faptelor voastre. Vestiți în Iuda și proclamați în Ierusalim; și ziceți: Sunați din trâmbiță în țară; strigați, adunați-vă și ziceți: Strângeți-vă și să intrăm în cetățile întărite. Înălțați steagul spre Sion; retrageți-vă, nu stați pe loc, căci voi aduce răul de la miazănoapte și o mare nimicire. Leul s-a ridicat din desișul lui și nimitorul neamurilor este pe drum; a ieșit din locul lui ca să-ți prefacă țara în pustiu, iar cetățile tale vor fi pustiite, fără locuitor. Ieremia 4:1-7.

Dar Duhul Domnului a venit peste Ghedeon, și el a sunat din trâmbiță; iar Abiezer s-a adunat după el. Și a trimis soli în tot Manase; care de asemenea s-a adunat după el; și a trimis soli la Așer, la Zabulon și la Neftali; iar ei au urcat ca să-i întâmpine. Judecători 6:34, 35.